

A bejegyzési illeték ellen a panaszosok azt a kifogást emelik, hogy a szerződésekben foglalt jogok meg nem becsülhetők, tehát a bejegyzés illetékmentes.

Ezt az illetéket e helyütt is fenn kellett tartani, mert a tkvi végzéssel a szolgalmi jog bekebelezetett s mert olyan jogot, amelyért a szerződő felek évenként visszatérő szolgáltatást teljesítenek, amelyet tehát maguk a szerződő felek is értékelnek és megbecsülnek, megbecsülhetetlennek tekinteni nem lehet.

A szóbeli megállapodás útján történt ingatlanszerződést illetékkiszabás céljára 15 nap alatt be kell jelenteni. (Közigazgatási Biróság 17.383/1925. P. sz.) A panaszolt bíróság a panaszos terhére azért szabotott ki és a panaszolt határozattal azért tartatott fenn, mert az 1922. évi március hó 25-én kelt és illetékkiszabás végett 1922. évi április hó 1-én bejelentett adásvevési szerződésbe foglalt jogügyletet előszóval már 1921. évi március havában megkötötték és így az illetékkiszabás céljából való bejelentés 90 napot meghaladó késedelemmel történt.

Az 1920. évi XXXVI. t.-c. 1. §-a szerint az ingatlanátruházás akkor is illeték alá esik, ha arról okiratot nem állítottak ki. Az 1920. évi XXXVI. t.-c. 77. §-ával törvényesített magánjogi szabály szerint az ingatlan vagyonátruházási jogügylet érvényességéhez a jogügyletnek írásba foglalása szükséges.

E két jogszabály egybevetése alapján a bírói gyakorlat arra az álláspontra helyezkedett, hogy a csupán előszóval megkötött jogügyletet illetékkiszabás végett bejelenteni nem kell, mert érvénytelen jogügylet után illeték nem jár.

A kifejtett bírói gyakorlattal szemben az 1923. évi XXXII. t.-c. 8. §-ának d) pontja és az ennek végrehajtása tárgyában kiadott 1923. évi 117.303. sz. pénzügyminiszteri rendelet 7. és 8. §-a az 1920. évi XXXIV. t.-c. 1. §-át hitelesen úgy magyarázta, hogy a szóbeli ingatlanszerzést illetékkiszabás végett 15 nap alatt szintén be kell jelenteni. Kimondotta a rendelet 8. §-a azt is, hogy e hiteles magyarázat kötelező ereje kiterjed mindazokra a szóbeli jogügyletekre, amelyeket a rendelet életbelépése után kötöttek meg, a rendelet életbelépése előtt kötött szóbeli jogügyletekre pedig csak annyiban, amennyiben a jogügyletet az illetékkiszabás végett késedelmesen kitűzött határidő eltelte után már a rendelet hatálya alatt jelentették be.

A panaszolt bíróság kiszabásának alapjául szolgáltat szóbeli jogügyletet a panaszosok még az említett rendelet életbelépése előtt és az írásbafoglalástól számított 15 napi határidőn belül bejelentették. A többször említett rendelet életbelépése előtt kötött erre a szóbeli ügyletre a fenti hiteles magyarázat kötelező ereje tehát ki nem terjed s ennél fogva a szóbeli ügylet késedelmes bejelentése miatt bíróság sem követelhető.

Okmánybélyeg helyett törvénykezési bélyeg használata mint szabályellenesség és nem mint bélyeghiány esete bírálandó el. (Közigazgatási Biróság 7606/1925. P. sz.) A panaszostól a panaszolt illetéket azért követelik, mert az O. Mátyás hagyatékáról felvett leltár 174.000 koronányi illetéke okmánybélyeg helyett törvénykezési bélyegekké rovatott le.

Mint hogy a hagyatéki leltár bélyegilletékének lerovásáért az illetékszabályok 89. §-ának e) pontja értelmében a kir. közjegyzők kivételével nem a leltározó hivatalos közeg, hanem az érdekelt örökös vagy örökösök felelősek, még azért is a rendelkező rész értelmében kellett határozni, mert a törvénykezési bélyegjegyek forgalombahozataláról szóló 1922. évi 94.442. sz. pénzügyminiszteri körrendelet 12. bekezdése szerint a törvény-